

Lees ook:

Tante Teefje (Ruth Verstraeten en Eva Mouton)

De kindervleesfabriek (Ruth Verstraeten en Eva Mouton)

De tandenslager (Ruth Verstraeten en Annelies Vandenbosch)

Verstraeten, Ruth
Nina Tomatina

© 2022 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,

Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Ruth Verstraeten

Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.

'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.

www.standaarduitgeverij.be/infodok

Illustraties en vormgeving:

Annelies Vandenbosch

D/2022/0034/43

ISBN 978 90 02 27580 7

NUR 274, 282

Trefwoorden: rijm, humor

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

NINA TOMATINA

Ruth Verstraeten

Met illustraties van

Annelies Vandenbosch

DAVIDSFONDS
INFODOK

Mijn naam is Nina.

**NINA
TOMATINA.**

Dat is niet echt,
maar 't wordt wel gezegd
door toptrut tengere Trina.

Trina is pas nieuw op school.
Ze leek eerst lief en fijn.
Maar iedereen beseftte snel:
dat is slechts schone schijn.
Haar zoete snoet
verbergt zeer goed
het vreselijk venijn.
Ik zweer het je: geen enkel kind
kan nog gemener zijn!

Die Trina is een terrortrol.
Ze is slim, sluw en slecht,
Zo van de soort die stenen gooit
in een sneeuwballengevecht.

En apen apen apen na,
dus Trina werd snel vriendjes
met Steffi en met Monica,
zo dwaas als twee sardientjes.

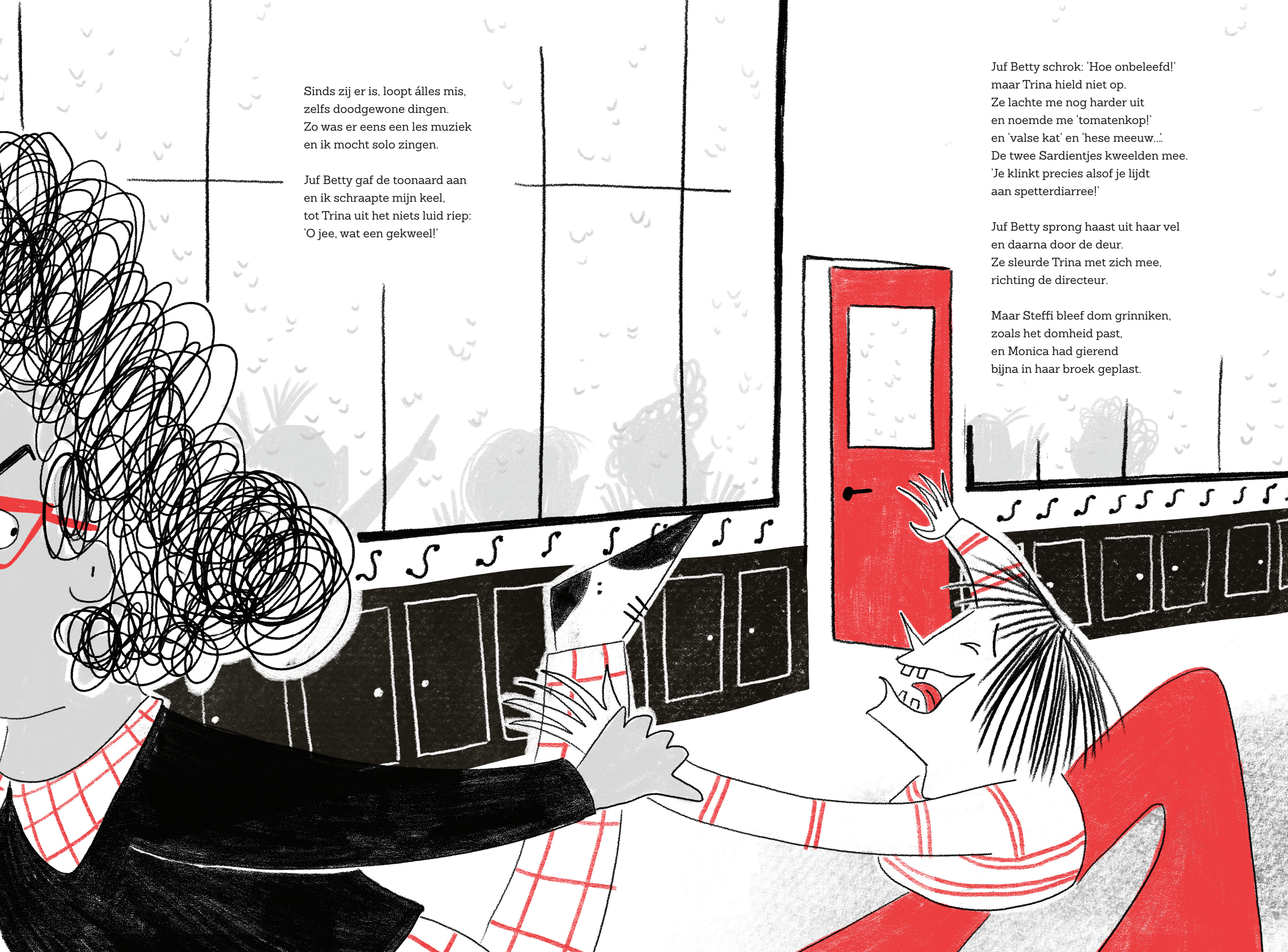
Sinds zij er is, loopt álles mis,
zelfs doodgewone dingen.
Zo was er eens een les muziek
en ik mocht solo zingen.

Juf Betty gaf de toonaard aan
en ik schraapte mijn keel,
tot Trina uit het niets luid riep:
'O jee, wat een gekweel!'

Juf Betty schrok: 'Hoe onbeleefd!'
maar Trina hield niet op.
Ze lachte me nog harder uit
en noemde me 'tomatenkop!'
en 'valse kat' en 'hese meeuw...'
De twee Sardientjes kweelden mee.
'Je klinkt precies alsof je lijdt
aan spetterdiarree!'

Juf Betty sprong haast uit haar vel
en daarna door de deur.
Ze sleurde Trina met zich mee,
richting de directeur.

Maar Steffi bleef dom grinniken,
zoals het domheid past,
en Monica had gierend
bijna in haar broek geplast.

'Genoeg!' riep Klaas, licht overstuur.
'Hou op!' krijste Korneel.
'Hou me tegen,' brulde Kaat,
'of ik vlieg hen naar de keel!'

Juf Betty kwam de klas weer in
en keek streng door haar bril.
'Iedereen weer op zijn plaats,
gedaan met dat gegil!'

Toen zei ze mij niet triest te zijn,
want Trina zou snel leren
'dat we zo een uitspraken
hier écht niet tolereren.'

Ik slikte droog mijn tranen in
en knikte naar de grond.
Ze had eens moeten weten
wat ik echt van Trina vond.

Want ÉLKE dag
is er wel iets.
Ze smeerde ooit lijm
aan het stuur van mijn fiets.

Ze stak al een slak
in mijn pennenzak
en keilde mijn brooddoos
over het dak.

Ze stuurde briefjes,
lukraak in het rond,
waarop er iets lelijks
over me stond.

Ze jatte mijn koek,
wreef snot op mijn tas,
en sinds deze week,
lacht ze me uit met mijn jas ...

Het is een nieuwe,
goed tegen de regen.
Ik heb hem dit weekend
van mama gekregen.

Een poncho, een cape,
zacht, glanzend en groot,
in mijn lievelingskleur:
KLAPROZENROOD!

